

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1Nt/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010368
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4419010368.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lívii Gombárovej a prísediacich Gizely Mazúchovej a Ing. Ľubici Kurdiovej v trestnej veci odsúdeného R. T. pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Nových Zámkoch dňa 28.11.2019, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného R. T., nar. XX.X.XXXX v W. A., trvale bytom H. nad A., V. č. XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody N. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/53/2016 z 2.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2018 zo dňa 28.2.2018, právoplatným dňa 28.2.2018, z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaním doručeným súdu dňa 10.6.2019 v spojení s jeho doplnením z 21.6.2019 sa odsúdený R. T. domáhal obnovy konania, ktoré konanie sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/53/2016 z 2.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2018 zo dňa 28.2.2018, právoplatným dňa 28.2.2018, dôvodiac novým, v pôvodnom konaní súdu neznámym dôkazom - a to uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/120/2018 z 7.12.2018 a výsluchom svedkov V. V. ml. - dcéry sestry odsúdeného, C. N. z H. nad A., ktorí mali byť očitými svedkami skutku z 20.11.2015 a svedkyňou V. Q., ktorá síce nebola očitým svedkom skutku avšak poškodenú Q. T. dobre pozná, pričom všetci títo svedkovia mali preukazovať nedôveryhodnosť osoby poškodenej. Ďalej dôvodil, že poškodená sa mu viackrát vyhrážala, že ho dá uväzniť, o čom existuje audio záznam a SMS správy v jeho telefóne, ktorých predmetom sú vyhrážania adresované osobe odsúdeného. Poukázal, že konanie pred prvostupňovým súdom vykazuje podstatné vady konania a existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keď k naplneniu hrozby, ktorou odsúdení mali hroziť vôbec nedošlo, poškodená neodovzdala žiadne peniaze odsúdenému ani jeho sestre a preto nemožno hovoriť o dokonanom trestnom čine, z ktorého dôvodu považoval odsúdenie v zmysle zásady trikrát a dosť za neprimerané vzhľadom na to, že odsúdený nespáchal žiadny skutok, ktorý by napíňal znaky skutkovej podstaty trestného činu zločinu vydierania formou spolupáchatelstva.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, oboznámil podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Nové Zámky 4T/53/2016, sp. zn. 3Nt/22/2018 a zistil nasledovné skutočnosti :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2016-1019 z 2.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2018-1174 z 28.2.2018 súd zrušil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a obžalovaného R. T., nar. XX.X.XXXX a V. V., nar. XX.X.XXXX uznal vinnými zo zločinu vydierania v spolupáchatelstve podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b)

Trestného zákona u obžalovaného R. s poukazom na § 47 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmena c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona a obžalovanú V. V. s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, pričom obžalovanému R. T. uložil podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 47 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov a na výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 odsek 2 trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému uložil ochranný dohľad na dva roky, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 28.2.2018. V dôsledku dovolania odsúdeného bol spis predložený na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR, ktorý uznesením zo dňa 27.9.2018 pod sp. zn. 5 Tdo /57/2018 podľa § 382 písmeno c) Trestného poriadku dovolanie R. T. odmietol.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 3Nt/22/2018-72 z 2.7.2019 súd podľa § 469 Trestného poriadku a § 470 odsek 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného R. T. na zahľadanie odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/180/1992 z 20.5.1993 právoplatným v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7To/128/1993 z 7.7.1993.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu v zmysle jeho písomného vyhotovenia zotrval a po súhlase prečítať jeho písomné vyjadrenie k návrhu na obnovu konania uviedol, že poškodená sa v prípravnom konaní ako aj na hlavných pojednávaniach dopúšťala viacerých trestných činov, klamala a mala krivo obviňovať R. T., o čom svedčia znalecké posudky ako aj výpovede svedkov, ako aj výpoveď samotnej Q. T., ktorá svoju výpoveď viackrát zmenila ohľadne motívu trestného činu. Ďalej tvrdil, že neexistuje žiaden dôkaz preukazujúci týranie, vyhrážanie ani vydieranie poškodenej. Odsúdený uviedol, že poškodená je nedôveryhodná osoba, nezodpovedný človek neschopný postarať sa sám o seba. Ďalej vo svojej výpovedi poukazoval na rozporné výpovede sociálnej kurátorky ku skutočnosti, že mala počuť ako sa R. poškodenej vyhrážal. Zároveň poukazoval na znalecký posudok, v ktorom znalec poukazoval, že poškodená si niektoré skutočnosti vymýšľa a niektoré skutočnosti dopĺňa teda daná osoba vždy nehovorí pravdu.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, čo existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2016 z 2.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2018 zo dňa 28.2.2018, nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku vo výroku o vine a treste napadnutého rozsudku.

Odsúdeným navrhované doplnenie dokazovania o výsluchy svedkov - V. V. ml., C. N. a V. Q. k preukázaniu nedôveryhodnosti osoby poškodenej Q. T., o ktorých odsúdený tvrdí, že boli očitými svedkami incidentu dňa 20.11.2015 súd zamietol, pretože z výsledkov trestného konania a vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané a to z výpovede odsúdených R. T. a V. V. ako aj poškodenej (v konaní boli vypočutý svedkovia - E. H., M. J., Y. Y., Y. U., X. J., Y. V., E. Y., ktorí neboli prítomní pri skutku a teda ku skutku ako takému sa vyjadriť nevedeli), že pri skutku zo dňa 20.11.2015 bola prítomná len poškodená Q. T., obžalovaný R. T. a V. V.. Návrh odsúdeného na výsluch uvedených svedkov na preukázanie nedôveryhodnosti osoby poškodenej Q. T. s poukazom na znalecký posudok a výpoveď znalca Y. V. A., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená reprodukuje udalosti pod vplyvom aktuálneho afektu, keď pod vplyvom hnevu zveličuje alebo premieta do skutočnosti a podľa aktuálneho prežívaného vzťahu k obžalovanému môže voči tejto osobe uvádzať zveličené nepravdivé udalosti súd zamietol, pretože mal za dostatočne preukázané z vypracovaných znaleckých posudkov č. 14/2016 a č. 7/2016 z 7.3.2016 znalcov MUDr. Štefákom a Mgr. Zabákom, že poškodená bola schopná správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť aj keď všeobecná vierohodnosť jej výpovede bola znížená o 10%, avšak všeobecná vierohodnosť sa netýka skutočností týkajúcich sa skutku, ktorý sa mal odohrať. Z uvedeného posudku v nadväznosti na výpovede znalcov bolo preukázané, že poškodená Q. T. patrí do pásma subnormného, ktoré osoby majú oslabený úsudok, rýchlejšie zabúdajú oproti iným osobám. Poškodená, ak by si aj niečo vymyslela na začiatku, nedokázala by v týchto fabuláciách dostatočne stabilne vydržať a táto skutočnosť potvrdilo aj to, že poškodená vypovedala pravdu, nakoľko tak ako vypovedala na začiatku, tak vypovedala aj v celom konaní a preto vierohodnosť poškodenej bola zachovaná a súd je názoru že ani ďalšie výpovede svedkov navrhovaných odsúdených na vykreslenie poškodenej, ktorí ani neboli prítomní pri incidente, by neboli schopné rozptýliť názor súdu k vierohodnosti poškodenej, ktorú súd mal za dostatočne preukázanú aj ďalšími nepriamymi dôkazmi a to výpoveďou sociálnej kurátorky Mgr. F. a ňou predloženými úradnými záznamami.

Návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania zabezpečením audio záznamu a SMS správ z telefónu odsúdeného, v ktorom sa mali nachádzať vyhrážky zo strany poškodenej voči osobe odsúdeného nemajú žiadny súvis s prejednávaním skutkom ako sa to odsúdený nesprávne domnieva (sám odsúdený vypovedal na hlavnom pojednávaní k SMS správam, že tieto mu posielala poškodená, keď bola v obci Nemecká u p. V. a tieto správy boli z obdobia od 21.10.2015 do 9.11.2015) a preto súd aj tento návrh zamietol.

V súvislosti s hodnotením navrhovaných dôkazov súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený stotožňuje právo obvineného navrhovať dôkazy s povinnosťou súdu tieto aj vykonať, je však potrebné uviesť, že zákon neprpisuje apriori žiadnemu dôkazu výsostné alebo osobitné postavenie a podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku súd hodnotí každý dôkaz - vrátane svedeckého dôkazu - jednotlivo i v súhrne s ostatnými dôkazmi podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu - teda prejednávaného skutku a nie aj ďalších skutkových okolností, ktoré sú mimo rámca takéhoto skutku, ako sa nesprávne domáhal odsúdený. Súd v rámci prieskumnej činnosti zistil, že dokazovanie v pôvodnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu predpokladanom v § 2 odsek 10 Trestného poriadku na rozhodnutie o podanej ožalobe a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku za dodržania zásady kontradiktórneho procesu.

Odsúdený v návrhu na obnovu konania poukázal na nesprávnosť ukladaného trestu, keď uviedol, že v danom prípade nešlo o dokonaný trestný čin, pričom k tejto skutočnosti súdu nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré by svedčili o ním tvrdenej skutočnosti, keď v pôvodnom trestnom konaní súd na základe vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal, že ho spáchali obžalovaný R. T. a obžalovaná V. V. spoločným konaním, keď pod hrozbou násillia nútili poškodenú, aby išla založiť šperky, vrátila sa s peniazmi, pod touto hrozbou jej nechceli dovoliť aby zobrala ich maloletú dcéru preč, pričom poškodená v čase skutku bola manželkou obžalovaného R. T. a keďže v danom čase žili v spoločnej domácnosti s obžalovanou V. V. vo vzťahu k tejto osobe bola poškodená blízkou osobou podľa § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Preskúmaním výroku o druhu a výmere trestu u obžalovaného súd zistil, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov na základe použitia ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona v rámci tam určenej trestnej sadzby a s poukazom na fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného t.j. že bol v minulosti viackrát súdne trestaný pre násilnú trestnú činnosť a to predovšetkým s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/180/1992 zo dňa 20.5.1993 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7To/128/1993 zo dňa 7.7.1993 na nepodmienečný trest odňatia slobody pre trestný čin lúpeže podľa 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/2/1997 zo dňa 30.1.1997 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/64/1997 zo dňa 11.4.1997, ktorým bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/33/2002 zo dňa 30.5.2002 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/208/2002 zo dňa 4.9.2002 bol odsúdený nepodmienečným trestom odňatia slobody pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné ako aj závery znaleckého posudku PhDr. Mátheho, ktorý v znaleckom posudku skonštatoval, že resocializácia obžalovaného je možná, keď súd neaplikoval ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona a zároveň neuložil odsúdenému výnimočný trest odňatia slobody na doživotie za súčasného uloženia ochranného dohľadu dva roky podľa § 76 odsek 2 TZ a § 78 odsek 1 Trestného zákona, keď súd mal preukázané, že súd v pôvodnom konaní postupoval pri ukladaní trestu zákonne a nezistil skutočnosti a ani dôkazy, ktoré by mohli viesť k inému záveru o uloženom treste z hľadísk uvedených v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku na ktorej skutočnosti nemení ani rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3Nt/22/2018-72 z 2.7.2019.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok, nie je prostriedkom na preskúmavania správnosti právoplatného rozhodnutia súdov (čo je možné iba dovolacom konaní za podmienok upravených v Trestnom poriadku). Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprímeraným v dôsledku nových skutočností a nie na formálnu nápravu rozhodnutia ako takého.

Vzhľadom na hore uvedené zistenia súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 pracovných dní odo dňa oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením uznesenia je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.